

РЕШЕНИЕ

№ 73

гр. София, 12.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 5-ТИ НАКАЗАТЕЛЕН, в публично заседание на двадесет и осми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Веселин Пенгезов

Членове: Десислав Любомиров
Атанаска Китипова

при участието на секретаря Теодора Т. Ставрева
в присъствието на прокурора М. Б. Д.
като разгледа докладваното от Атанаска Китипова Наказателно дело за възобновяване № 20231000601476 по описа за 2023 година

Производството е по чл.422, ал.1, т.5 от НПК.

Образувано е по искане за отмяна на решението и възобновяване на внохд №96/2023г. по описа на СОС и присъдата по нохд №70/2020г. по описа на РС Своге, депозирано от осъдения Ц. М.. Твърди се, че са налице предпоставките за това, тъй като са допуснати съществени процесуални нарушения, нарушения на материалния закон и явна несправедливост на наказанието.

Сочи се, че съдебните актове са основани на назначената на ДП комплексна съдебномедицинска и химическа експертиза и допълнителна такава, назначена от въззивния съд. Според приетата от първия съд експертиза, вследствие на употребен билков екстракт, концентрацията на алкохол към момента на проверката е била 0.9 промила, което е в рамките на допустимата от закона. Без промяна на обстоятелствата, вещите лица пред въззивния съд са дали заключение, че концентрацията на алкохол в кръвта е 0.38 промила, но това е довело до потвърждаване на присъдата, а всъщност е следвало да се кредитира заключението, като се оправдае подсъдимият,

затова се иска постановяване на решение, с което Ц. М. да бъде оправдан, алтернативно решението на СОС да бъде отменено и делото да се върне за ново разглеждане, от друг съдебен състав.

С присъда №260006 от 30.11.2022г., постановена по нохд №70/2020г. по описа на РС Своге, Ц. К. М. е признат за виновен в извършване на престъпление по чл.343б, ал.2 във вр. с ал.1 от НК, за което на основание същите текстове, във вр. с чл.54 от НК, чл.343г и чл.57, ал.1, т.3 и чл.58, т.3 от ЗИНЗС му е наложено наказание „Лишаване от свобода“ за срок от 1/една/година при първоначален общ режим в затворническо общежитие от открит тип, „Лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 13 /тринадесет/ месеца и „Глоба“ в размер на 500 лева, като е оправдан да е извършил престъплението по чл.343б, ал.2 от НК, след като е бил осъден с влязла в законна сила на 29.02.2012г. присъда за деяние по чл.343б, ал.1 от НК по нохд №30/2012г. на РС Своге. С решение №127/11.09.2023г., постановено по внохд №96/2023г. по описа на СОС, присъдата е била изменена, като наказанието „Лишаване от свобода“ е намалено на осем месеца с приложение на чл.55, ал.1 от НК, наказанието „Глоба“ е било отменено на основание чл.55, ал.3 от НК, наказанието „Лишаване от правоуправление на МПС“ е намалено на единадесет месеца, отменено е определянето на вида пенитенциарно заведение, в което да се търпи наказанието лишаване от свобода, в останалата част присъдата е потвърдена.

В съдебно заседание защитникът на осъдения поддържа писменото искане по съображенията, изложени в него, като акцентира, че в заключението на назначената от въззивния съд експертиза, без да са налице нови факти и обстоятелства, които да дават основание на вещите да променят заключението, те са посочили, че количеството алкохол е близо три пъти по-малка от тази, за която са дали заключение в хода на ДП и по време на първоинстанционното съдебно следствие. От субективна страна обвинението не е доказано, в листовката на медикамента не е посочено, че е противопоказно да се управлява МПС. Същественото процесуално нарушение е приемането на необосновано заключение на експертизата, материалният закон е приложен неправилно, наказанието е явно несправедливо, наказателното производство се води четири години и следва да се приложи чл.55 от НК.

Осъденият поддържа становището на защитника си и иска справедливост.

Представителят на САП пледира, че искането е неоснователно, не е вярно твърдението, че експертното заключение е необосновано, на вещите лица е била поставена задача за определяне на концентрацията на алкохол в кръвта на осъденото лице по отношение на варианта в случай, че подсъдимият е приел две опаковки от билковия еликсир, а първоначалното заключение е изследвало евентуален прием на три опаковки. Въззивният съд е обосновал защо не е приел заключението на допълнителната експертиза, съобразил е и продължителността на производството, затова е редуцирал наказанието.

Софийският апелативен съд, след като обсъди доводите на страните и в пределите на правомощията си, намери следното:

Писменото искане за възобновяване на наказателното производство е допустимо, тъй като е направено от процесуално легитимирано за това лице, в установения от закона шестмесечен срок и има за предмет акт по чл.419, ал.1 от НПК.

Разгледано по същество, писменото искане за възобновяване на наказателното производство против Ц. К. М., е неоснователно по следните съображения:

Настоящият съдебен състав намира, че изложените в писменото искане възражения за съществени нарушения на процесуалните правила, касаещи допускането, събирането, проверката и оценката на доказателства, са неоснователни. Конкретно, относно нарушението, твърдяно по отношение на допълнителната КСМХЕ, назначена от въззивния съд, чее необоснована, се установява следното: Пред първата инстанция е била приобщена експертизата, назначена на ДП, с оглед обясненията на М., че е пил билков екстракт „А-Я“ преди проверката от контролните органи, като е посочил, че е изпил повече от две опаковки от по 50 мл. С оглед на това вещите лица са проверили възможността, ако се приеме тази употреба по посочения начин и количество, при телесна маса от 75 кг., каквато е отбелязана в протокола за медицинско изследване, когато М. е отказал да даде кръв и са посочили, че концентрацията на алкохол след приема ще е 1.57 промила, а при проверката – 0.99 промила. Тъй като пред въззивния съд подсъдимият е твърдял, че е

изпил две, а не три опаковки, е била назначена допълнителна експертиза, в заключението на която вещите лица, при съобразяване на посоченото количество сироп, са стигнали до извод, че при това количество и при употребата му по съобщения от М. начин, към момента на проверката би следвало стойността на концентрацията на алкохол в кръвта да е 0.22 промила, при тегло 75 кг. и 0.38 промила при тегло 65 кг. Разликата в стойностите на изчисленията в двете заключения се обяснява с различното количество билков екстракт, посочено от подсъдимия в различните етапи на производството, различния период от време, в което се е твърдяло, че е изпит екстрактът, както и с различното телесно тегло от това, посочено в протокола за медицинско изследване. Освен това вещите лица при изслушването им пред въззивния съд са посочили, че ако е употребено посоченото лекарство в това количество, подсъдимият ще е интоксикаран от биологично активните вещества и няма да бъде адекватен. Предвид изложеното, обясненията на подсъдимия аргументирано са били приети за недостоверни и съдът е отказал да приеме, че той е бил повлиян от билков екстракт „А-Я“ преди управлението на МПС. Посочено е в решението, че свидетелят С. не е дал показания към кой момент е препоръчал този успокоителен сироп, вещите лица при различните твърдяни количества на медикамента и при разлика в телесното тегло на подсъдимия от констатираното такова в медицинския протокол са достигнали до различни стойности именно защото са изследвали всички възможни версии, но правилно съдът ги е отхвърлил като защитни, тъй като техническото средство, с което М. е бил тестван, е отчело концентрация на алкохол в кръвта 1.33 промила, той е бил адекватен при проверката, отказал е да даде кръв за изследване, като при това е посочил, че е пил бира и вино, но не и медикаменти. Версията за употребен билков сироп е въведена по-късно и е претърпяла изменения в хода на процеса, което също потвърждава извод, че е недостоверна и единствено обслужва защитната теза.

По тези съображения доводите на защитника, че са налице основания за възобновяване на производството, тъй като съдът е нарушил процесуалните правила, като е възприел допълнителното експертно заключение, са неоснователни. Това заключение е било назначено за проверка на обясненията, които са се различавали от тези, депозираны пред първата инстанция и именно на това се дължи разликата в стойностите на алкохол, установени за всяка от сочените възможности от подсъдимия. Заключение

е било кредитирано с доверие напълно законосъобразно, като твърденията, че двете експертизи си противоречат са изцяло голословни. Именно защото са обсъждани различни количества екстракт, при вариативност на телесното тегло на М., различно време и начин на употребата му, изчислените стойности от вещите лица на възможна алкохолна са с различни стойности, но това категорично не означава, че има противоречие или че не е установено наличието на съставомерно количество алкохол в кръвта под 0.5 промила. В заключение, не се установи при събиране на доказателства, използвани от съдилищата по същество, за да формират вътрешното си убеждение за приетата за установена фактическа обстановка, да са допуснати твърдяните нарушения, посочени в искането и поддържани в съдебно заседание. По отношение на приложението на материалния закон също не е допуснато нарушение, което да налага възобновяване на производството, тъй като правилната правна квалификация на законосъобразно установените факти е по чл.343б, ал.2 във вр. с ал.1 от НК. От обективна страна и субективна страна са били установени по законосъобразен процесуален ред признаците на престъплението, тъй като се касае за управление на МПС с концентрация на алкохол в кръвта над 0.5 промила, установено по надлежния ред, след като е бил осъждан с влязла в сила присъда /по нохд №323/2016г. на РС Своге/ за престъпление по чл.343б, ал.1 от НК. При постановяване на решението си втората инстанция е извършила обстоен анализ на доказателствата, направила е самостоятелни фактически и правни изводи, като преценката за съставомерност на деянието от обективна и субективна страна е извършена при спазване на процесуалните правила и след обсъждане, поотделно и в съвкупност, на всички доказателства по делото, така че не може да се приеме, че са допуснати нарушения на чл.13 или чл.14 от НПК. Вzeti са били всички допустими и възможни мерки за разкриване на обективната истина, а двете инстанции са формирали вътрешното си убеждение след обективно, всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по делото.

Не е допуснато нарушение на разпоредбата на чл.303, ал.2 от НПК, тъй като обвинението е доказано по несъмнен начин. Твърденията, че осъденият е следвало да бъде оправдан, тъй като в хода на съдебното производство пред въззивния съд са събрани доказателства, че не е извършил вмененото му престъпление, не могат да бъдат споделени. При проверката на постановените съдебни актове не се установи да са били допуснати нарушения на

процесуалните правила, касаещи събирането, проверката и оценката на доказателствата в съдебната фаза на наказателния процес, съображенията относно допълнителната експертиза бяха изложени по-горе. Предвид изложеното, липсва основание да се приеме, че материалният закон е приложен неправилно в резултат от неправилно приложение на процесуалния закон, изразяващо се в неправилна и немотивирана преценка на гласните и писмени доказателства.

Не може да се приеме за основателно и твърдението, че наказанието е явно несправедливо, защото въззивният съд е приел, че следва да се приложи разпоредбата на чл.55, ал.1, т.1 и т.3 от НК, като е намалил наложеното наказание „Лишаване от свобода“ под предвидения от законодателя минимум, индивидуализиран от първоинстанционния съд, по този начин за изтърпяване е останало наказание за срок от осем месеца, а глобата в размер на 500 лева е била изцяло отменена. Намален е бил и срокът на лишаването от правоуправление на МПС на единадесет месеца, за което също са били изложени законосъобразно съображения.

Предвид изложеното, настоящият състав прие, че въззивният съд е спазил задълженията си по чл.339, ал.2 от НПК и е извършил съобразен с изискванията на чл.14 и чл.107, ал.3 и 5 от НПК анализ на доказателствената съвкупност, като в решението са изложени убедителни съображения относно значимите за обвинението факти. Затова не са налице основания да се приеме, че са допуснати твърдяните процесуални нарушения при оценката на доказателствата, при приложението на материалния закон, както и при индивидуализиране на наказанието, които да са основания за възобновяване на производството по чл.422, ал.1, т.5 във вр. с чл.348, ал.1, т.1, т.2 и т.3 от НПК. С оглед на изложеното, настоящият състав на САС намира искането за възобновяване на наказателното производство по внохд №96/2023г. по описа на СОС за неоснователно.

Мотивиран от така изложеното, НО, 5-ти състав на САС

РЕШИ:

Оставя без уважение искането на осъдения Ц. К. М. за отмяна по реда на възобновяването на наказателни дела на влязлото в законна сила решение №127/11.09.2023г., постановено по внохд №96/2023г. по описа на СОС и

присъда №260006/30.11.2022г., постановена по нощд №70/2020г. по описа на РС Своге.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____